

др Светозар Бркић ([Обровац](#) , 14.3.1916. године – Београд, 18.11.1993. године) био је професор и писац.

Рођен је у браку трговца Стевана Бркића и Милице, рођене Косановић. Основно образовање стекао је у Обровцу, а гимназију и енглеску групу завршио је на Филозофском факултету у Београду. Стручно се усавшавао у Енглеској.

У току Другог свјетског рата био је преводилац у врховном штабу НОВ-а и ПОЈ-а, помоћник начелника и начелник одјељења за везе с иностраним војним мисијама. Године 1946. био је преводилац при југословенској делегацији на мировној конференцији у Паризу.

Радну каријеру је отпочео као професор у гимназији у Чачку, затим у Сплиту, а од 1946. године био је асистент на Филозофском факултету у Београду. Од 1953. године поново је радио као гимназијску професор, па је 1955. прешао у Нови Сад на мјесто доцента Филозофског факултета. Од 1964. до 1973. године био је професор Више педагошке школе у Београду, а после тога до пензионисања (1980) радио као ванредни, а потом редовни професор Филозофског факултета у Скопљу.

Био је уредник *Наше речи* (1950), издавачког предузећа *Знање* (1954–1956) и *Летописа Матице српске* (1961–1965).

Писао је пјесме, приповјетке и есеје, а бавио се успјешно и преводилачким радом. Његова поезија је била интелектуална с мисаоним тражењима и неспокојствима, с мелахонијом због недовољности човјекових моћи. Као пјесник страсно је истраживао могућност пјесничког језика. Преводио је савремене енглеске и америчке писце. С Бранком Момчиловићем 1980. године саставио је српскохрватско-енглески рјечник, који је доживио више издања.

Референце

1. 1. Јован Радојчић, *Срби западно од Дунава и Дрине – биографије* (1. том, стр. 493); Нови Сад: Прометеј (2009), ISBN 978-86-515-0315-6